

- 2) În cazul în care caracteristica menționată la punctul 1 trebuie interpretată în sensul că aceasta nu include în principal serviciile de e-mail bazate pe internet, care sunt puse la dispoziție prin intermediul internetului deschis și care nu oferă ele însele acces la internet, este posibil ca, în mod excepțional, cerința de mai sus să fie îndeplinită totuși atunci când furnizorul unui asemenea serviciu operează de asemenea câteva rețele de comunicații electronice proprii, conectate la internet, care pot fi utilizate în orice caz și în scopurile serviciului de e-mail? Dacă este cazul, care sunt situațiile în care ar exista această posibilitate?
- 3) Ce interpretare trebuie dată cerinței „furnizat de obicei contra cost” prevăzute la articolul 2 litera (c) din directiva-cadru 2002/21/CE?
- a) Această cerință impune utilizatorului în special plata unui tarif sau remunerația poate consta și în oferirea de către utilizatori a unui contraserviciu cu valoare economică pentru furnizor, care constă de exemplu în faptul că utilizatorii îi pun la dispoziție în mod activ date cu caracter personal sau date de altă natură sau în faptul că furnizorul serviciului colectează aceste date în alt mod în cadrul utilizării serviciului?
- b) Caracteristica de mai sus impune în special ca remunerația să fie achitată în mod obligatoriu persoanei care beneficiază de prestarea serviciului respectiv sau este posibil să fie suficientă și finanțarea parțială și integrală a serviciului de către terți, de exemplu prin intermediul unor anunțuri publicitare postate pe pagina de internet a furnizorului de servicii?
- c) În acest context, în special noțiunea „de obicei” se referă la împrejurările în care un prestator prestează un anumit serviciu sau la împrejurările în care se prestează în general servicii identice sau comparabile?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 20 martie 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă / Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Cauza C-205/18)

(2018/C 211/18)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Apelanți: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Pârât: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Întrebarea preliminară

Dacă articolele 114 alineatul (3), 151 și 153 TFUE, precum și prevederile Directivei-cadru 89/391/CEE ⁽¹⁾ și ale directivelor individuale subsecvente trebuie interpretate ca opunându-se instituirii de către un stat membru a unor termene și proceduri care lipsesc de accesul la justiție pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, cu consecința împiedicării lucrătorilor nou-angajați de a le fi recunoscute drepturile la securitate și sănătate în muncă ce derivă din stabilirea acestor condiții conform reglementărilor naționale.

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989 L 183, p. 1, Ediție specială 05/vol. 2, p. 88)